

SALUT I SANITAT

TOT UN PAÍS PER DECIDIR

EL LLIBRE DELS
COLORS PER LA REPÚBLICA
CATALANA INDEPENDENT

TU ★
DECI
DEIXES

ESQUERRES PER
LA INDEPENDÈNCIA

Aquesta obra té una llicència Creative Commons:
Reconeixement - No comercial - Compartir per igual

Disseny i maquetació: **Xavi Iroz Pascual**
Il·lustració portada: **Rita Martin Monés**
Correcció: **Joan Barnet Gabanyach**
Coordinació: **David Hernández Teixidó**

Edició: **Esquerres per la Independència**
Països Catalans, 2015

SALUT I SANITAT

LA SALUT I EL SISTEMA SANITARI

CAL GARANTIR
LA
UNIVERSALI-
TAT
D'ACCÉS, SEN-
SE CAP MENA
D'EXCLUSIONS

El moviment social en defensa de la sanitat pública a Catalunya neix amb la indignació, passa per la desobediència com eina de combat i madura amb assumir la necessitat de transformació de la realitat. Cal una alternativa al model "català" de sanitat pública, model defensat per les polítiques neoliberals implementades pels governs de Barcelona i Madrid. Alternativa que només podia sorgir de la ciutadania conscient, organitzada i amb l'experiència de lluita d'aquests darrers anys. El resultat és el Programa per a un Servei Nacional de Salut, fruit de l'esforç col·lectiu i del debat popular, que a dia d'avui han signat més de cinquanta entitats entre plataformes, sindicats i partits polítics.

El primer pas és concebre com un dret fonamental el dret a la salut i a un model d'atenció sanitària públic. Un dret que és de cadascú però també de tots i totes com a col·lectiu. Així per una banda cal garantir la universalitat d'accés, sense cap mena d'exclusions, per altra banda, cal insistir en què la salut ha d'estar en totes les polítiques, ja que els determinants d'aquesta són econòmics, socials, culturals i polítics. L'actuació per part dels poders públics envers els determinants de la salut és imprescindible per reduir les desigualtats i assolir una societat més justa.

Si ens centrem en l'àmbit estrictament sanitari, el pilar fonamental seria el Servei Nacional de Salut. No és pas una idea nova ja que té origen en l'anomenat Informe Beveridge de 1942 i ha estat una de les potes de l'estat del benestar a l'Europa de la segona meitat del segle XX. En el cas de Catalunya, exigeix la conversió del Servei Català de Salut actual en l'autèntic Servei Nacional de Salut, amb funcions integrals de planificació, finançament, gestió i avaluació. El mapa sanitari català és producte de la col·laboració públic-privada, on cada cop disminueix més el pes del sector públic a favor de la sanitat concertada. Això, junt a la manca de transparència i control democràtic ha donat lloc als diferents

—————
**L'ACTUACIÓ
PER PART
DELS PODERS
PÚBLICS EN-
VERS ELS
DETERMI-
NANTS DE LA
SALUT ÉS
IMPRESCIN-
DIBLE PER
REDUIR LES
DESIGUALTATS
I ASSOLIR
UNA SOCIETAT
MÉS JUSTA**
—————

casos de corrupció i irregularitats en la gestió que han aparegut en la sanitat privada concertada i en els diferents consorcis i fundacions sanitàries. La ratlla vermella en el procés de regeneració del Servei Nacional de Salut ha de ser la següent: cap diner públic per a benefici privat. Això implica un procés de renacionalització de l'estructura sanitària, havent de passar -les entitats del sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (SISCAT) amb hospitals i centres d'atenció primària- a considerar-se entitats que siguin mitjà propi de la Generalitat. Oblidar-nos de Consorcis com el de Lleida o de Plans funcionals com els que es preveuen a Tarragona i Girona.

Pel que fa a l'actuació s'haurà d'assegurar la transparència, equitat, universalitat, eficiència i l'avaluació independent. És indispensable l'eliminació de les anomenades portes giratòries. El control parlamentari sobre l'actuació dels gestors de la sanitat pública ha de ser exhaustiu i rigorós. Els temps han canviat i la societat també. La participació ciutadana en el sistema sanitari ha de ser real, no testimonial i convertir-se en garantia de control popular i democràtic.

No oblidem posar l'èmfasi en l'Atenció Primària i Comunitària, porta principal d'entrada al sistema, ni tampoc fomentar l'ús adequat dels medicaments i de les tecnologies i eines terapèutiques. La salut no ha de ser ni un negoci ni una mercaderia.

Els sistema sanitari s'ha de finançar per impostos progressius. Els copagaments o repagaments són en realitat impostos a la malaltia i actuen com element d'exclusió del sistema.

Aquestes propostes no són un somni, si posem els diners per la salut que ens han retallat aquests darrers anys, nosaltres aplicarem aquests valors a la Sanitat i les farem realitat.

Enric Feliu i Pep Martí, membres de la Plataforma pel Dret a la Salut (PDS)

NOVA LLEI DE SALUT PER A UN ESTAT PROPI DEL BENESTAR

Un grup de professionals de la salut hem elaborat el dossier titulat *Construïm ja i atrapem bé l'estat del benestar propi, en salut* com a suport per la proposta d'una Declaració Per un estat del benestar propi en salut que transcriu a continuació. És consultable a www.estatbenestarpropisalut.cat. L'objectiu del dossier és endegar un procés participatiu per tal que Catalunya disposi de la norma legal bàsica que blindi els drets relatius a la salut de les persones i de la comunitat com a eix bàsic i vertebrador de la societat catalana, dins d'un sistema de serveis de salut i socials integrador i equilibrat, que disposi d'un codi ètic i de sostenibilitat. El model inclou una proposta de participació a tres nivells. 1) De la ciutadania adherint-se a la "declaració". 2) De representants polítics o de l'associacionisme català assumint-hi compromisos. 3) de persones amb experiència en el camp de la salut, la sanitat o els serveis socials, que vulguin col·laborar perquè una nova "Llei General de Salut de Catalunya" (o de "salut i serveis socials") assoleixi les propietats i valors que es proposen en la "declaració"; específicament, perquè resulti un bon instrument de cohesió social i pugui tenir el caràcter de constituent en un nou marc legal de Catalunya.

Són destinataris de la invitació a adherir-se a la "declaració" l'espectre que va des dels qui estan per la independència, fins als qui en tindrien prou amb una Llei de pacte fiscal més una Llei General de Salut de Catalunya citades en una nova Constitució d'Espanya, sempre que ambdues lleis sols fossin modificables pel Parlament de Catalunya per majoria qualificada. Amb invitació específica a membres d'ajuntaments i parlaments. Particularment penso que no entendria que cap demòcrata que valori la importància de la cohesió social de la seva nació, es consideri d'esquerres i/o per la independència de Catalunya, pugui no adherir-se a la declaració que segueix. Qui en tingui dubtes pot analitzar la declaració, presentada en públic el 17/3/2015 per l'associació Salut i Progrés, així com els documents i referències històriques i sanitàries en el web citat.

LA
PARTICIPACIÓ
CIUTADANA EN
EL SISTEMA
SANITARI
HA DE SER
REAL, NO
TESTIMONIAL I
CONVERTIR-SE
EN GARANTIA
DE CONTROL
POPULAR I
DEMOCRÀTIC

Santiago Marimón i Suñol, Economista de la salut, exdirectiu de diverses entitats i programes.

DECLARACIÓ PER UN ESTAT DEL BENESTAR PROPI EN SALUT

Nosaltres, ciutadanes i ciutadans de Catalunya que ens adherim a aquesta declaració:

1. Demanem als diputats/des del Parlament de Catalunya -als actuals o als propers-, com a representants dipositaris de la sobirania del poble, que elaborin una norma legal bàsica que blindi els drets relatius a la salut de les persones i de la comunitat com a eix bàsic i vertebrador de la societat catalana.

2. Demanem als alcaldes/ses i regidors/res -als actuals o als propers-, com a representants més propers a la ciutadania, que donin suport a la iniciativa d'aquesta nova norma legal bàsica de salut.

Proposem que aquesta norma bàsica, una Llei General de Salut de Catalunya (LGSC),

a. Incorpori els drets relatius a la salut en el seu vessant ampli de benestar i qualitat de vida personal i comunitari i de cohesió social.

b. Garanteixi l'accés universal a la cobertura pública per a totes les persones residents a Catalunya.

c. Afermi un model de Servei Nacional de Salut que, incorporant-hi els elements socials imprescindibles per a la salut i l'equitat, asseguri la viabilitat econòmica del sistema en el decurs del temps.

d. Sigui aprovada i sols modificable per una majoria qualificada del Parlament de Catalunya (2/3 parts), amb un desplegament normatiu 100% aprovat per aquest Parlament, ja que tindrà caràcter de norma bàsica de l'Estat del Benestar propi en Salut per a Catalunya.

e. Sigui recolzada mitjançant mocions en els ajuntaments com a signe del seu compromís amb l'Estat del Benestar propi de Catalunya, nació d'Europa.

f. Estableixi mecanismes de solidaritat interterritorial, en matèria de prestacions de salut, amb el Parlament espanyol.

g. S'elabori i s'apliqui mitjançant un procés ciutadà

participatiu que, vinculant la salut i la cohesió social, respongui als següents principis:

- Dret universal a l'accés a la promoció i la protecció de la salut individual i comunitària, finançat a través d'impostos, controlat i avaluat per les instàncies públiques de Catalunya, amb garanties clarament regulades d'equitat, qualitat i sostenibilitat financera plurianual, sempre prioritzant els interessos generals de cohesió social.
- Ordenació sanitària, basada en el principi de justícia, que sigui instrument per la regeneració del caràcter públic, donant primacia a la proximitat dels programes i dels serveis de salut i socials i, al mateix temps, incorporant un codi ètic i de sostenibilitat hereu, en el segle XXI, dels valors de pacte i consens que la pròpia història europea reconeix a Catalunya.
- Dret i ordenació en una democràcia equilibrada: acord entre la Generalitat i els ajuntaments per reforçar la governança, la proximitat, el treball cooperatiu entre la salut i els elements socials i la participació deliberativa. Formulació d'una cultura de transparència, avaluació i rendiment de comptes que permeti adaptar les polítiques públiques en salut a l'equilibri entre el coneixement científic i la sensibilitat social, dins d'una societat digital.

www.tudecideixes.cat

@esquerresxlaind

fb.com/esquerresxlaind